

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-6S/94/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021200781
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Tóth
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1021200781.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Tóth a členov senátu Mgr. Milady Artnerovej a JUDr. Martina Hraboša, v právnej veci žalobcu: UPC BROADBAND SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Ševčenkova 36, 851 01 Bratislava, IČO 35 971 967, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb, so sídlom Továrenská 7, P.O.BOX 40, 828 55 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 9/PÚ/2021-39 zo dňa 11.03.2021, takt

rozhodol:

I. Správny súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Správny súd žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Žalovaný rozhodnutím č. 81/OŠD/2020-642 zo dňa 16.11.2020 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) podľa § 73 ods. 1 písm. a) zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „ZEK“) uložil žalobcovi pokutu vo výške XXX XXX,- eur za to, že porušil podmienku podľa čl. IV bod 2 ods. 8 Všeobecného povolenia č. 1/2014 na poskytovanie elektronických komunikačných sietí alebo komunikačných služieb v znení Všeobecného povolenia č. 1/2019 (ďalej len „Všeobecné povolenie“), podľa ktorej „Papierovú formu základnej úrovne rozpísaných faktúr zasiela podnik účastníkovi bezplatne na poštovú adresu uvedenú účastníkom“. Podmienku čl. IV bod 2 ods. 8 Všeobecného povolenia žalobca porušoval v období od 01.10.2019 do 30.07.2020.

2. Žalovaný poukázal na čl. IV, bod 2 ods. 8 Všeobecného povolenia, v zmysle ktorého bol žalobca povinný poskytovať bez poplatku základnú úroveň rozpísaných faktúr za poskytované elektronické služby v papierovej forme na základe voľby účastníka a zasielať papierovú formu faktúry bezplatne na poštovú adresu uvedenú účastníkom. Žalovaný pri administratívnej kontrole zistil, že žalobca mal v rozhodnom čase platné tarify (č. 1/2019, 1/2020, 2/2020), v zmysle ktorých bola cena za doručenie faktúry/základnej úrovne rozpísaných faktúr na poštovú adresu uvedenú užívateľom 0,99 eura s DPH. Doručovanie faktúr v tlačenej forme bolo spoplatňované podľa taríf na základe všeobecných podmienok žalobcu účinných od 01.02.2017 (ďalej len „VP“). Dňom 31.07.2020 nadobudla účinnosť tarifa č. 3/2020, na základe ktorej žalobca už nespokatňoval doručenie faktúry v papierovej forme. V kontrolovanom období žalobca vystavil celkovo 246 986 faktúr, ktorými spoplatňoval účastníkom doručenie faktúry v papierovej forme; neoprávnene účtovaná suma tak dosiahla výšku XXX.XXX,XX eura.

3. Závažnosť deliktu videl žalovaný v tom, že žalobca je renomovanou firmou na trhu a patrí medzi vedúce spoločnosti poskytujúce televízne, internetové a telefónne služby, ktoré sú dostupné pre viac

ako 600.000 domácností na Slovensku. V procese schvaľovania Všeobecného povolenia žalobca nezaslal žiadne návrhy, či pripomienky týkajúce sa jeho zmien či doplnení. Žalobca postupoval dlhodobo v rozpore so Všeobecným povolením, čím poškodzoval desiatky tisíc účastníkov neoprávneným účtovaním poplatku za doručovanie faktúry v papierovej forme a neoprávnene tak zvýšil ich výdavky. Spoplatňovaním doručovania faktúr v písomnej forme žalobca nespĺnil podmienku Všeobecného povolenia, čím naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 73 ZEK.

4. Vo vzťahu k spôsobu spáchania správneho deliktu žalovaný poukázal, že primárnou povinnosťou žalobcu bolo na základe účinnosti Všeobecného povolenia od 04.09.2019 vykonať zmenu a úpravu VP a tarify na poskytovanie služieb účastníkom, na základe ktorej by už od zúčtovacieho obdobia 9/2019 neúčtoval žiadne poplatky za zasielanie papierovej formy základnej úrovne rozpísaných faktúr. Túto povinnosť žalobca nespĺnil, čím porušoval čl. IV bod 2 os. 8 Všeobecného povolenia. Protiprávny stav trval od 01.10.2019 do odstránenia nedostatku 31.07.2020, teda 10 mesiacov. Na základe zisteného obratu žalobcu vo výške XX XXX XXX eur žalovaný uložil pokutu v sume XXX XXX,- eur, čo predstavovalo 0,682 % obratu žalobcu. Žalovaný považoval za priťažujúcu skutočnosť to, že za porušovanie identickej povinnosti vtedy platného všeobecného povolenia bola už v roku 2014 žalobcovi uložená sankcia vo výške 12 000,- eur. Rovnako prihládol na skutočnosť, že zo strany žalobcu nejde o ojedinelé porušenie ZEK, keďže skoršími rozhodnutiami mu už boli uložené pokuty za iné správne delikty. Vzhľadom na spôsob spáchania, opätovné porušenie povinností podľa ZEK a dĺžku trvania protiprávneho stavu považoval žalovaný porušenie danej povinnosti za závažné, pričom výšku uloženej pokuty nepovažoval za likvidačnú, ani spôsobilú ohroziť alebo znemožniť ekonomickú činnosť žalobcu.

5. Žalovaný rozhodnutím č. 9/PÚ/2021-39 zo dňa 11.03.2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) rozklad žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

6. Žalovaný (nad rámec dôvodov uvedených v prvostupňovom rozhodnutí) poukázal na to, že po vydaní pôvodného všeobecného povolenia č. 1/2014 bola podaná žaloba, ktorou sa tam vedený žalobca domáhal preskúmania jeho zákonnosti namietajúc okrem iného právomoc žalovaného uložiť povinnosť bezplatného zasielania písomných faktúr aj pri službách, kde sa spotreba nemení. Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 24.02.2016 vydal rozsudok sp. zn. 6Sž/21/2014, ktorým žalobu zamietol a konštatoval, že úrad mal právomoc takúto podmienku uložiť. Podobnou problematikou sa zaoberal aj Krajský súd v Bratislave v rozsudku sp. zn.: 6S/89/2017, na ktorý žalovaný poukázal. Predseda úradu sa stotožnil s názorom Krajského súdu v Bratislave, že povinnosť bezplatného poskytnutia faktúry sa vzťahuje na poskytovanie všetkých verejných elektronických komunikačných služieb. Pri predplatených službách a službách, pri ktorých sa podnik zaviazal poskytovať účastníkovi službu počas predplateného obdobia a účastník sa zaviazal zaplatiť za takéto poskytnutie služby za príslušné časové obdobie platí výnimka, ale iba čo sa týka formy faktúry a položiek, ktoré musí obsahovať, keďže žalovaný pri vydávaní Všeobecného povolenia počítal s tým, že pri predplatených službách a službách, pri ktorých sa podnik zaviazal poskytovať účastníkovi službu počas predplateného obdobia a účastník sa zaviazal zaplatiť za takéto poskytnutie služby za príslušné časové obdobie, nie je možné vystaviť faktúru vo forme podľa čl. IV bod 2 ods. 9 VP č.1/2014.

7. Pokiaľ žalobca uvádzal, že povinnosť poskytovať základnú úroveň rozpísaných faktúr sa vzťahuje iba na faktúry, ktoré obsahujú položku Telefón, žalovaný zdôraznil, že povinnosť podľa čl. IV bod 2 ods. 8 Všeobecného povolenia sa vzťahuje na rovnako faktúry, ktorých výška sa pravidelne nemení, pričom plnia funkciu kontroly výdavkov koncového užívateľa, o čom svedčí fakt, že značný počet zákazníkov vyžadoval zasielanie faktúr v písomnej forme.

8. Žalobca účtoval všetkým koncovým užívateľom rovnakú sumu za zasielanie písomných faktúr, bez ohľadu na to aká služba bola poskytovaná. Predseda úradu preto považoval závažnosť porušenia povinnosti za rovnakú pri všetkých typoch zasielaných faktúr. Dňa 01.02.2021 požiadal predseda úradu v zmysle § 32 ods. 3 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „Správny poriadok“) žalobcu o informáciu, či, ako a kedy kompenzoval koncovým užívateľom neoprávnene účtované sumy za zasielanie písomných faktúr; žalobca dotknutým zákazníkom na obdobie od 01.02.2021 do 31.03.2021 aktivoval rozšírenú ponuku programov služby digitálnej retransmisie v hodnote 12 eur a 40 eur. Uvedené predseda úradu nepovažoval za poľahčujúcu okolnosť, keďže účastníkov začal žalobca zvýhodňovať až po vydaní prvostupňového rozhodnutia

a takýto krok možno tiež považovať za reklamnú kampaň, ktorá v konečnom dôsledku môže viesť k aktivovaniu drahších balíčkov služieb zákazníkmi.

II.

Žaloba a podstatné zhrnutie argumentov žalobcu

9. Žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 13.05.2021 sa žalobca prioritne domáhal primeraného zníženia uloženej pokuty tak, že súd mu uloží pokutu vo výške 11 202,- eur. V prípade, že by súd k moderácii pokuty nepristúpil navrhol zrušenie napadnutého a prvostupňového rozhodnutia z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia a nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov a nezrozumiteľnosť.

10. Žalobca zdôraznil, že podľa § 14 ods. 2 písm. g) ZEK bol žalovaný oprávnený Všeobecným povolením uložiť poskytovateľom povinnosti týkajúce sa ochrany koncových užívateľov a dostupnosti služieb užívateľom so zdravotným postihnutím. V prípade služieb, pri ktorých je cena nemenná, nedochádza k naplneniu podmienky uvedenej v tomto ustanovení, a teda že by takáto povinnosť mala slúžiť na ochranu koncového užívateľa. Keďže žalovaný bol podľa § 43 ods. 4 písm. b) ZEK oprávnený uložiť povinnosť bezplatného poskytovania základnej úrovne rozpísaných faktúr iba v tom rozsahu, v ktorom táto povinnosť reálne slúži na ochranu koncového užívateľa, v prípade služieb s pevne stanovenou cenou nezávislou od výšky spotreby/rozsahu využívania (t.j. v danom prípade služieb prístupu k sieti internet a služieb retransmisie), žalovaný toto oprávnenie z vyššie uvedených dôvodov nemá.

11. Vzhľadom na charakter služieb retransmisie a prístupu do siete internet, jedinými informáciami, ktoré je poskytovateľ služieb pri takýchto službách na faktúre povinný uviesť, sú informácie uvedené v písm. a) až e) a písm. h) až k) ods. 9 Všeobecného povolenia. Tieto informácie je však každý poskytovateľ, ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty, povinný uvádzať na faktúre v každom prípade, pretože mu táto povinnosť vyplýva z § 74 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. o DPH“). Keďže takéto náležitosti faktúry nepredstavujú informácie na ochranu koncového užívateľa, ktoré by boli špecifické pre služby elektronických komunikácií, ale predstavujú zákonné náležitosti daňového dokladu, nemožno ich považovať za informácie na ochranu koncového užívateľa v zmysle ZEK. Žalovaný nemal právomoc uložiť poskytovateľom povinnosť uvádzať na faktúrach informácie, ktorých poskytovanie im ukladá iný právny predpis a navyše právny predpis vyššej právnej sily.

12. Žalobca mal za to, že správnosť Všeobecného povolenia a prekročenie právomoci žalovaného pri jeho vydávaní je otázkou, ktorá podlieha súdnemu prieskumu v rámci správneho súdnictva a vzhľadom na jeho zmiešaný charakter je jeho preskúmanie možné na základe podanej všeobecnej správnej žaloby. Pre posúdenie rozsahu oprávnenia žalovaného v zmysle § 43 ods. 4 ZEK je potrebné rozlišovať medzi zákonnými náležitosťami faktúry ako daňového dokladu v zmysle zák. o DPH a „základnou úrovňou rozpísanej faktúry“ obsahujúcou ďalšie, podrobnejšie údaje slúžiace na kontrolu spotreby, resp. rozsahu užívania služby, a teda umožňujúce užívateľovi „primerane monitorovať svoje výdavky“.

13. Prostredníctvom Všeobecného povolenia možno regulovať podmienky prístupu účastníkov k „základnej úrovni rozpísanej faktúry“, pokiaľ má slúžiť na ochranu účastníka v tom, že mu umožní kontrolu a monitorovanie jeho výdavkov (a teda v konečnom dôsledku kontrolu správnosti fakturovanej ceny za službu). ZEK v žiadnom svojom ustanovení neobsahuje definíciu pojmu „základná úroveň rozpísanej faktúry“. Oprávnenie žalovaného stanoviť vo Všeobecnom povolení podnikom povinnosť poskytnúť bez poplatku základnú úroveň rozpísaných faktúr (bez súčasnej definície toho, čo sa rozumie základnou úrovňou rozpísanej faktúry) v sebe automaticky nezahŕňa oprávnenie určiť, čo je základnou úrovňou rozpísanej faktúry. Žalovaný pochybil, keď pri posudzovaní konania žalobcu dôsledne nerozlišoval medzi jednotlivými druhmi služieb, za ktoré boli zákazníkovi vystavené faktúry v papierovej forme. Kompetencia žalovaného stanoviť podnikom povinnosť poskytnúť bez poplatku základnú úroveň rozpísaných faktúr je zásadným spôsobom limitovaná účelom, ktorý má stanovenie povinnosti plniť, t.j. ochranu koncových užívateľov; povinnosť možno podnikom uložiť len v rozsahu, ktorým je tento účel naplnený.

14. Žalovaný nesprávne pri rozhodovaní o výške pokuty vychádzal najmä z údajov o celkovom počte faktúr doručených v rozhodnom období, bez toho, aby dôsledne rozlíšil faktúry, ktoré obsahujú tie služby, ktorých charakter pripúšťa ich základnú úroveň rozpisania (t.j. hlasová služba), od faktúr, ktoré takéto služby neobsahujú. Žalovaný pri hodnotení závažnosti správneho deliktu neskúmal, akú časť z celkového počtu odoslaných faktúr tvoria faktúry, ktoré obsahovali také služby, pri ktorých základný rozpis faktúr vzhľadom na charakter služby nemôže obsahovať položky určené na kontrolu spotreby /písm. f) a g) Všeobecného povolenia/ a na ktoré by sa povinnosť bezplatného doručovania nemala vzťahovať. Žalobca pripustil, že pochybil, keď v rozpore so Všeobecným povolením spoplatnil vystavenie/doručenie faktúr v papierovej forme, ktoré obsahovali službu Telefón, keďže iba v prípade tejto služby výška fakturovanej sumy závisí od rozsahu užívania služby účastníkom, a preto len v prípade tejto služby má základná úroveň rozpisovaných faktúr umožniť účastníkovi kontrolu a monitorovanie jeho výdavkov, a teda slúži na jeho ochranu koncového užívateľa.

15. Žalobca tiež namietal, že žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí dostatočne dôsledne a podrobne nevysporiadal s jeho námietkami. Žalovaným odkazované rozsudky Najvyššieho súdu SR a Krajského súdu v Bratislave sa na predmet konania nevzťahujú, resp. iba okrajovo. Žalovaný sa v podstate iba v piatich odsekoch aspoň nejakým spôsobom vyjadril k tvrdeniam žalobcu uvedeným v rozklade, ale bez toho, aby zdôvodnil, prečo tieto tvrdenia považoval za nesprávne. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí neuviedol žiadne iné alebo nové argumenty, neponúkol žiadnu správnu úvahu, ktoré by odôvodňovali opodstatnenosť či správnosť jeho rozhodnutia.

16. Žalobca zdôraznil, že v rámci konania nikdy nespochyboval povinnosť zasielania faktúr v písomnej forme tam, kde si účastník takýto spôsob doručovania faktúr vymienil. Táto povinnosť Žalobcovi vyplýva zo zák. o DPH. Každý zo zákazníkov dostáva riadne a včas faktúry, či už elektronicky alebo poštou v závislosti od zvoleného spôsobu doručovania faktúr. Úrad však prekročil svojej oprávnenie udelené mu splnomocňovacím ustanovením ZEK v tom rozsahu, keď na základe Všeobecného povolenia uložil podnikom povinnosť bezplatne doručovať i také faktúry vyhotovené v písomnej forme, ktoré vzhľadom na charakter fakturovaných služieb nemôžu obsahovať žiadnu základnú úroveň rozpisu tak, ako to predpokladá ZEK, keďže neslúžia na kontrolu spotreby alebo rozsahu užívania služby. Žalobca mal za to, že rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6SŽ/21/2014 neobsahuje žiaden záver o povinnosti bezplatného zasielania písomných faktúr aj pri službách, kde sa spotreba nemení. Predmetom rozhodovania Najvyššieho súdu SR bolo posúdenie oprávnenia stanoviť vo všeobecnom povolení formu (písomnú alebo elektronickú), v ktorej je podnik povinný účastníkovi faktúru vystaviť. Zo záveru Najvyššieho súdu SR, ktorý vo svojom rozhodnutí skonštatoval, že žalovaný je oprávnený stanoviť formu, v akej má podnik účastníkovi faktúru vystaviť, nemožno automaticky vyvodzovať oprávnenie určiť povinnosť bezplatného doručenia základnej úrovne rozpisovaných faktúr v papierovej forme i na faktúry za služby, pri ktorých faktúra, vzhľadom na charakter služby, žiaden rozpis základnej úrovne služieb (okrem všeobecných náležitostí daňového dokladu v zmysle zák. o DPH) obsahovať nemôže. Rovnako sa posudzovanej veci netýka ani rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 6S/89/2017.

17. Žalobca namietal, že výška uloženej pokuty je neprimeraná. Žalovaný nesprávne vychádzal najmä z údajov o celkovom počte faktúr, doručených v rozhodnom období v papierovej forme bez toho, aby dôsledne rozlíšil faktúry, ktoré obsahujú tie služby, ktorých charakter pripúšťa ich základnú úroveň rozpisania (t.j. hlasová služba), od faktúr, ktoré takéto služby neobsahujú. Žalovaný mal pri posudzovaní závažnosti správneho deliktu brať do úvahy 11 067 kusov faktúr, ktoré obsahujú službu s povinnou základnou úrovňou rozpisu a ktoré žalobca v dotknutom období doručil v papierovej forme. Žalobca mal za to, že boli splnené podmienky na využitie sankčnej moderácie v zmysle § 198 zák. č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“) a navrhol, aby súd pri uložení sankcie vychádzal z 11 067 kusov faktúr a rovnakým pomerom ako žalovaný uložil novú primeranú sankciu.

III.

Vyjadrenie žalovaného

18. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 27.09.2021, pričom zotrval na dôvodoch uvedených v prvostupňovom ako aj napadnutom rozhodnutí, ktoré považoval za zákonné a vecne správne, pričom navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

19. Žalovaný zdôraznil, že pri vydávaní aj zmene Všeobecného povolenia postupoval v súlade s §14 ods. 3 ZEK, kde je obsiahnuté splnomocňujúce ustanovenie na vydanie hybridného právneho aktu. Povinnosti uložené Všeobecným povolením nijak neodporujú § 74 zákona o DPH. Výpočet podmienok, ktoré môžu byť ustanovené vo Všeobecnom povolení je pomerne rozsiahly, pričom na to, aby úrad mohol zadefinovať náležitosti základnej úrovne rozpísaných faktúr, postačuje, že to slúži na ochranu práv koncových užívateľov. Pokiaľ žalobca namietal nesprávnosť Všeobecného povolenia, v tomto konaní to nie je možné; je potrebné dodržiavať prezumpciu správnosti správneho aktu.

20. Žalobca v podstate v celej žalobe namietal právomoc úradu určiť povinnosť poskytovať bezplatne základnú úroveň rozpísaných faktúr aj pri službách, kde sa cena služby nemení. Napriek tomu, že žalobca sa v priebehu konzultácií pri prijímaní Všeobecného povolenia nevyjadril, tak námietku nezákonnosti predmetného ustanovenia vzniesli aj iní operátori. S námietkami sa žalobca vysporiadal a rozhodol, že je oprávnený uložiť povinnosť poskytovať bezplatne základnú úroveň rozpísaných faktúr aj pri službách, kde sa cena služby nemení.

21. Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6SŽ/21/2014 síce rieši najmä povinnosť bezplatne zasielať základnú úroveň rozpísaných faktúr a hlavne v akej forme majú byť zasielané, avšak spoločnosť Slovak Telekom namietala aj nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého ustanovenia Všeobecného povolenia. Spoločnosti Slovak Telekom nebolo jasné, či sa povinnosť zasielania základnej úrovne rozpísanej faktúry vzťahuje aj pre služby predplatené na dopredu určité obdobie, kde sa cena nemení. Žalovaný v tomto spore tvrdil, že sa predmetná povinnosť vzťahuje aj na tieto služby, a najvyšší súd mu dal za pravdu.

22. Vo vzťahu k rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 6S/89/2017 išlo o porušenie identickej zákonnej povinnosti vyplývajúcej z čl. IV bod 2. ods. 8 Všeobecného povolenia, odlišnosť bola iba v konaní, ktorým bola naplnená skutková podstata správneho deliktu, pričom krajský súd dospel k záveru, že povinnosť čl. IV bod 2. ods. 8 Všeobecného povolenia sa vzťahuje aj na služby, kde sa cena nemení. To, že žalobca vo veci sp. zn. 6S/89/2017 nezasielal faktúry vôbec a žalobca v prejednávanej veci ich spoplatňoval, je irelevantné, pretože žalobca mal povinnosť zasielať faktúry bezplatne.

23. Všeobecné povolenie priznáva účastníkovi právo na bezplatné zaslanie faktúry bez ohľadu na to, aké elektronické komunikačné služby sú mu poskytované, pričom žalobca účtoval všetkým koncovým užívateľom rovnakú sumu za zasielanie písomných faktúr, bez ohľadu na to aká služba bola poskytovaná, a preto žalovaný považoval závažnosť porušenia povinnosti za rovnakú pri všetkých typoch zasielaných faktúr. Výška uloženej pokuty sa neodvíjala iba od počtu spoplatnených faktúr, ale prvostupňový orgán prihliadal na všetky zákonné podmienky v súlade s § 73 ods. 11 ZEK a bral do úvahy preventívnu a represívnu funkciu sankcie.

IV.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

24. Správny súd v Bratislave uvádza, že s odkazom na zákon č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o správnych súdoch“) sa okrem iného zriadil aj Správny súd v Bratislave. § 3 ods. 1 Zákona o správnych súdoch uvádza, že správne súdy začnú svoju činnosť 1. júna 2023. § 3 písm. b) Zákona o správnych súdoch zároveň uvádza: „ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.“ Predmetná právna vec tak prešla na Správny súd v Bratislave, bola pridelená senátu 4S a je vedená pod sp. zn.: BA-6S/94/2021. Na základe dodatku č. 4/2024 k rozvrhu práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 účinného od 21.05.2024, senát 4S koná a rozhoduje v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku.

25. Správny súd v Bratislave ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie, ako aj prvostupňové rozhodnutie, vrátane postupu v administratívnom konaní, a to v rozsahu žalobných bodov, berúc do úvahy, že sa jedná o správnu žalobu vo veciach správneho trestania nezistiac pochybenia podľa § 195 SSP a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

26. Správny súd v Bratislave rozhodol a rozsudok verejne vyhlásil na pojednávaní dňa 05.11.2025 nariadenom v súlade s § 107 ods. 1 písm. a) SSP, ktorého sa zúčastnili zástupcovia žalovaného.

27. Podľa § 493e zák. č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

28. Podľa § 194 ods. 1 SSP, správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

29. Podľa § 14 ods. 1 ZEK, všeobecné povolenie na poskytovanie sietí alebo služieb (ďalej len „všeobecné povolenie“) určuje podmienky, ktoré možno uplatňovať na všetky alebo na určité druhy sietí alebo služieb.

30. Podľa § 14 ods. 2 písm. g) ZEK, podmienky vo všeobecnom povolení sa môžu týkať len týchto povinností: g) ochrany koncových užívateľov a dostupnosti služieb užívateľom so zdravotným postihnutím.

31. Podľa § 43 ods. 4 písm. b) ZEK, podnik je povinný, ak tak úrad určí vo všeobecnom povolení podľa § 14 ods. 2 písm. g), je podnik poskytujúci verejnú sieť alebo verejnú službu povinný poskytovať bez poplatku základnú úroveň rozpísaných faktúr.

32. Podľa § 73 ods. 1 písm. a) ZEK, úrad uloží podniku, ktorý nespĺnil alebo porušil niektorú z povinností podľa § 12 ods. 6, § 15 ods. 1, § 19 ods. 2 a 3, § 24 ods. 2, § 27 ods. 1, 2, 4 a 5, § 32 ods. 13, 14 a 16, § 36 ods. 1, § 47 ods. 1 a 2, § 49 ods. 4, § 50 ods. 10, § 51 ods. 2, § 55 ods. 3, § 58 ods. 7, § 64 ods. 1 a 2 alebo nespĺnil alebo porušil podmienky všeobecného povolenia podľa § 14, alebo poskytuje sieť alebo služby napriek zákazu vydanému podľa odseku 13, pokutu od 200 eur do 10% z obratu podniku podľa odseku 5 za predchádzajúce účtovné obdobie.

33. Podľa čl. IV bod 2 ods. 8 Všeobecného povolenia, podnik poskytujúci verejnú sieť alebo verejnú službu je povinný okrem povinností podľa odseku 7 tohto bodu poskytovať bez poplatku základnú úroveň rozpísaných faktúr v elektronickej forme alebo bez poplatku v papierovej forme na základe voľby účastníka. Základná úroveň rozpísaných faktúr sa zasiela po dohode s účastníkom na emailovú adresu uvedenú účastníkom alebo inou elektronickou formou, ktorá umožňuje jej prijatie v akomkoľvek elektronickej formáte. Papierovú formu základnej úrovne rozpísaných faktúr zasiela podnik účastníkovi bezplatne na poštovú adresu uvedenú účastníkom. Základná úroveň rozpísaných faktúr umožní účastníkovi sledovať jeho výdavky a pravidelne overiť výšku podnikom účtovanej sumy za využívanie verejnej siete alebo verejnej služby. Povinnosť poskytovať účastníkovi základnú úroveň rozpísaných faktúr vo formáte podľa ods. 9 neplatí v prípade predplatených služieb a služieb, pri ktorých sa podnik zaviazal poskytovať účastníkovi službu počas predplateného obdobia a účastník sa zaviazal zaplatiť za takéto poskytnutie služby za príslušné časové obdobie; týmto nie sú dotknuté povinnosti podniku vyplývajúce z osobitných predpisov (najmä zákon o DPH, pozn. správneho súdu). Základná úroveň rozpísaných faktúr nemusí zahŕňať volania na bezplatné čísla, vrátane tiesňových volaní.

34. Podľa čl. IV bod 2 ods. 9 Všeobecného povolenia, základná úroveň rozpísaných faktúr podľa ods. 8 musí obsahovať najmä nasledovné informácie, ak je to vzhľadom na charakter služby možné

- a) identifikačné údaje a údaje potrebné k úhrade faktúry,
- b) fakturačné údaje,
- c) zúčtovacie obdobie,
- d) jednorazové poplatky,
- e) pravidelné poplatky,
- f) poplatky za volania v členení na volania v silnej, slabej a víkendovej prevádzke, ak sa uplatňuje, pre
 1. medzinárodné volania,
 2. medzimestské volania,
 3. miestne volania alebo volania vo vlastnej sieti,
 4. volania do iných sietí,
 5. volania na služby so zvýšenou tarifou,

6. uskutočnené volania v zahraničí,
 7. príjem volaní v zahraničí,
- s uvedením celkového času volaní, počtu využitých voľných tarifných jednotiek pre definované tarifné pásma a počtu využitých tarifných jednotiek nad rámec voľných tarifných jednotiek samostatne pre každý z bodov 1 až 7,
- g) poplatky za odoslané SMS
1. vo vlastnej sieti
 2. na zahraničné čísla,
 3. do iných sietí,
 4. na čísla so zvýšenou tarifou,
- s uvedením počtu správ, a to samostatne pre každý z bodov 1 až 4,
- h) poplatky za dátové služby,
 - i) ostatné poplatky,
 - j) poskytnuté zľavy za služby,
 - k) celková suma na úhradu vo vyjadrení bez DPH, suma DPH a celková suma na úhradu vo vyjadrení s DPH, ak je podnik platiteľom DPH.

35. Správny súd považoval námietku žalobcu týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia veci za nedôvodnú. Prvotne je potrebné zdôrazniť, že z čl. IV bod 2 ods. 8 Všeobecného povolenia nevyplýva, že by sa tam určená povinnosť mala vzťahovať iba na určité druhy služieb (ktorú možnosť dáva žalovanému § 14 ods. 1 ZEK). Z obsahu čl. IV bod 2 ods. 8 Všeobecného povolenia tiež vyplýva povinnosť žalobcu poskytovať bez poplatku základnú úroveň rozpísaných faktúr tak v elektronickej forme alebo v papierovej forme na základe voľby účastníka, a to bez ohľadu na to, či sa cena za poskytované služby mení alebo nie; uvedená podmienka resp. obmedzenie nevyplýva ani z § 43 ods. 4 písm. b) ZEK. Správny súd sa tak nestotožnil s námietkou žalobcu, že takáto povinnosť sa môže vzťahovať len na faktúry, pri ktorých sa cena mení v závislosti od spotreby, a teda nie je pevná.

36. Z čl. IV bod 2 ods. 8 Všeobecného povolenia vyplýva aj to, že základná úroveň rozpísaných faktúr umožní účastníkovi sledovať jeho výdavky a pravidelne overiť výšku podnikom účtovanej sumy za využívanie verejnej siete alebo verejnej služby; Všeobecné povolenie zároveň stanovuje aj výnimku z povinnosti poskytnutia základnej úrovne rozpísaných faktúr vo formáte podľa čl. IV bod 2 ods. 9 Všeobecného povolenia, a to výlučne v prípade predplatených služieb a služieb, pri ktorých sa podnik zaviazal poskytovať účastníkovi službu počas predplateného obdobia a účastník sa zaviazal zaplatiť za takéto poskytnutie služby za príslušné časové obdobie, uvedená výnimka sa však vzťahuje výlučne na v ods. 9 stanovené obsahové náležitosti, nie na samotnú povinnosť bezplatného poskytovania faktúr. Povinnosťou bezplatného poskytovania faktúr v papierovej forme pri predplatených službách sa zaoberal Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6S/89/2017, pričom dospel k záveru, že „Z logického kontextu celého ustanovenia čl. IV bod 2 ods. 8 VP č. 1/2014 potom vyplýva, že predmetné ustanovenie upravuje formu doručovania faktúr a to elektronicke po dohode s účastníkom (na emailovú adresu uvedenú účastníkom alebo inou elektronickou formou) alebo v papierovej forme (na adresu uvedenú účastníkom). A zároveň definuje účel faktúry v tom, že umožňuje účastníkovi sledovať jeho výdavky a overiť výšku účtovanej sumy s tým, že tento účel faktúry odpadá v prípade predplatených služieb, čo je podľa názoru súdu logické. Účel tohto ustanovenia v žiadnom prípade nespočíva v tom, že by žalobcovi odpadla povinnosť vydávať základnú úroveň rozpísaných faktúr. Povinnosť poskytovať bez poplatku základnú úroveň rozpísaných faktúr v elektronickej forme alebo v papierovej forme (na základe voľby účastníka), bola žalobcovi stanovená žalovaným v prvej vete čl. IV bod 2 ods. 8 VP č. 1/2014 v spojení s § 6 ods. 3 písm. a) ZoEK a to na základe § 43 ods. 4 písm. b) ZoEK. Uvedený názor súd podporne oprel o čl. IV bod 2 ods. 9 VP č. 1/2014, v ktorom žalovaný predpísal žalobcovi povinnosť na minimálne obsahové náležitosti základnej úrovne rozpísaných faktúr. Ak by žalovaný vo VP ustanovených pre žalobcu alebo priamo zákonodarca v ZoEK chcel zakotviť uvedenú výnimku, tak by takúto skutočnosť priamo a jednoznačne uviedol vo VP alebo v ZoEK.“

37. Správny súd dospel k záveru, že rovnako pri službách, ktorých cena sa nemení v závislosti od spotreby, sú požiadavky na obsah základnej úrovne rozpísaných faktúr, a teda jednotlivých informácií v zmysle čl. IV bod 2 ods. 9 Všeobecného povolenia poskytovaných vo faktúre limitované charakterom služby, čo z uvedeného ustanovenia napokon aj vyplýva použitím slovného spojenia „ak je to vzhľadom na charakter služby možné“, avšak samotná povinnosť poskytnúť bezplatne faktúru ostáva nedotknutá, uvedená výnimka sa týka výlučne obsahu vystavených faktúr.

38. Nemožno sa tiež stotožniť s námietkou žalobcu, že bezplatné poskytovanie základnej úrovne rozpísaných faktúr pri rovnakej cene za poskytované služby, pričom pri službách internet a retransmisia sa jedná o informácie uvedené v písm. a) až e) a písm. h) až k) ods. 9 Všeobecného povolenia, neslúži kontrole spotreby, ani monitorovaniu výdavkov. Nemá vplyv na cieľ a účel bezplatného poskytovania faktúr, či výdavkov, ktorý užívateľ vynaloží za služby poskytované žalobcom je hradený pravidelne v rovnakej výške alebo nie, aj takáto faktúra slúži na ochranu koncového užívateľa. Užívateľia totiž musia mať poskytnutím základnej úrovne rozpísaných faktúr možnosť overiť a kontrolovať zahrnuté poplatky za využívanie dojednaných služieb, prípadne aj ďalšie poplatky účtované podnikom / napr. jednorazové poplatky, ostatné poplatky, poskytnuté zľavy/, čo nepochybne umožňuje primerane monitorovať výdavky /hoc aj vynakladané periodicky v rovnakej výške, a teda aj vo vzťahu k službám, ktorých cena za jednotlivé fakturačné obdobia sa nemení/, a tým zodpovedajúco kontrolovať svoje účty.

39. Správny súd nevzhladol právne relevantný dôvod, pre ktorý by žalobca mal povinnosť bezplatne poskytovať základnú úroveň rozpísaných faktúr len pri elektronicky zasielaných faktúrach, avšak túto povinnosť by nemal pri faktúrach zasielaných v papierovej forme. Je totiž vecou voľby užívateľa, a to bez ohľadu na to, či využíva služby, ktorých cena závisí od spotreby alebo nie, akú formu poskytovania faktúr zvolí. Tým, že zákonodarca žalovanému zveril právomoc určiť vo Všeobecnom povolení podmienky povinností podnikov poskytovať bez poplatku základnú úroveň rozpísaných faktúr sledoval cieľ, aby všetci koncoví užívateľia mali možnosť sa oboznámiť bezodplatne so základnou úrovňou rozpísaných faktúr, a to aj tí, ktorí prístup k sieti internetu nemajú, prípadne nemajú záujem o doručovanie faktúry v elektronickej forme (uvedený záver vo vzťahu k účelu a forme poskytovaných faktúr vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sž/21/2014, ktorý sa zaoberal zákonnosťou Všeobecného povolenia 1/2014). Prístup jednotlivých koncových užívateľov k informáciám a ich ochrana musí byť rovnaká, bez ohľadu na zvolenú formu doručovania faktúr a povahu nimi využívaných služieb.

40. Správny súd sa ďalej v tomto konaní nemohol bližšie zaoberať námietkami týkajúcimi sa prekročenia právomoci žalovaného pri vydávaní Všeobecného povolenia pri stanovení povinnosti uvádzať na faktúrach informácie, ktorých poskytovanie im ukladá zák. o DPH a poskytovať bezplatne faktúry, pri ktorých sa spotreba či fakturovaná cena nemení.

41. Stotožniac sa s argumentom žalovaného, správny súd zdôrazňuje, že je potrebné vychádzať z prezumpcie správnosti Všeobecného povolenia. Všeobecné povolenie ako hybridný správny akt / normatívny správny akt s prvkami individuálneho rozhodnutia danými konkrétnou administratívnou vecou (sieť, služba, podnik), na ktorú sa vzťahuje/ síce podlieha správne súdnejmu prieskumu, avšak žalobca takúto žalobu nepodal; tu prejednávajú žalobu nemožno považovať za žalobu, ktorou by sa žalobca mohol domáhať preskúmania zákonnosti Všeobecného povolenia. Podaná žaloba je žalobou vo veciach správneho trestania a v rámci tohto konania by sa tunajší súd mohol zaoberať zákonnosťou Všeobecného povolenia (a bližšie aj argumentáciou žalobcu v naznačenom smere) jedine pokiaľ by sa v prípade Všeobecného povolenia jednalo o tzv. podkladové rozhodnutie/opatrenie v zmysle § 27 SSP. Túto podmienku však Všeobecné povolenie nespĺňa práve z dôvodu, že je spôsobilým samostatným predmetom správneho súdneho prieskumu, t. j. možno ho preskúmať na základe samostatne podanej žaloby. Naviac aj žalobu na preskúmanie zákonnosti Všeobecného povolenia by bolo potrebné podať v zákonnej dvojmesačnej lehote od jeho oznámenia v zmysle § 181 ods. 1 SSP. Všeobecné povolenie (resp. jeho zmena 1/2019) nadobudla účinnosť dňom vyhlásenia, ktorým bolo zverejnenie vo Vestníku žalovaného, v čiaske 8/2019 zo dňa 04.09.2019, pričom tu prejednávaná žaloba bola podaná až dňa 13.05.2021.

42. V súvislosti s námietkou nedostatočného odôvodnenia správny súd poukazuje, že žalobca len všeobecne uviedol, že žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí dostatočne dôsledne a podrobne nevysporiadal s jeho námietkami, pričom neuviedol, ktoré námietky neboli žalovaným vyhodnotené riadne a dôsledne. Nie je vecou správneho súdu, aby za žalobcu vyhládaval dôvody svedčiace nezákonnosti napadnutého rozhodnutia (okrem vád v zmysle § 195 SSP, ktoré zistené v konaní neboli). Povinnosťou žalobcu, a to aj v prípade správnej žaloby vo veciach správneho trestania, je dostatočne určito a konkrétne sformulovať jednotlivé žalobné body v súlade s § 182 ods. 1 písm. e) SSP a tým umožniť správne súdu posúdiť zákonnosť napadnutého rozhodnutia v ním naznačenom smere. Žalobca nijako konkrétne nešpecifikoval, s ktorými jeho námietkami sa žalovaný

nedostatočne vysporiadal a následne ani neuviedol dôvody, pre ktoré by tento postup mal mať za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia.

43. Rovnako nedôvodná bola námietka žalobcu, že žalovaný citoval v napadnutom rozhodnutí nesúvisiace súdne rozhodnutia (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6SŽ/21/2014 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6S/89/2017), keďže aj správny súd ich považoval za relevantné pre prejednávanú vec (vo vzťahu k účelu poskytovania základnej úrovne rozpísaných faktúr, k forme ich poskytovania a povinnosti bezplatného poskytovania základnej úrovne rozpísaných faktúr aj pri predplatených službách) a v tomto konaní podporne argumentačne vychádzal aj z uvedených rozsudkov.

44. Správne orgány postupovali zákonne aj pri rozhodovaní o výške pokuty, keď prihliadli na všetky relevantné skutočnosti a po ich posúdení dospeli k záveru, že tieto odôvodňujú uloženie pokuty vo výške 250.000,- eur. Výška uloženej pokuty bola náležite odôvodnená, pričom pokuta bola uložená v rámci zákonom stanovenej sadzby berúc do úvahy obrat žalobcu v rozhodnom období vo výške viac ako 36 miliónov eur. Prvostupňový orgán sa náležite zaoberal všetkými východiskami, ktoré pri ukladaní pokuty bral na zreteľ, a to závažnosťou spáchaného deliktu, spôsobom jeho spáchania, trvaním a dôsledkami správneho deliktu. Prvostupňový orgán tiež poukázal na preventívnu a represívnu funkciu ukladanej sankcie, ako aj to, že za porušenie obdobnej povinnosti bol žalobca v minulosti už sankcionovaný.

45. Správny súd len dopĺňa, že výška uloženej pokuty bola určená v rámci zákonom vymedzenej sadzby. Pri takto stanovenej výške pokuty žalovaný nevybočil z voľnej správnej úvahy a jej výšku riadne odôvodnil s ohľadom na rozsah, trvanie, následky a závažnosť správneho deliktu. Správny súd sa oboznámil i s novou právnou úpravou, ktorá pri obsahovo totožnej skutkovej podstate nebola pre žalobcu priaznivejšia, a preto správny súd nepristúpil k jej aplikácii v zmysle zásad ukladania trestov v trestnom konaní.

46. Záverom správny súd uvádza, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov (bližšie pozri napr. IV. ÚS 115/03, I. ÚS 372/06). Aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre stabilne zdôrazňuje, že článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd síce ukladá súdom povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutia, túto požiadavku však nemožno chápať tak, že sudy majú povinnosť dať podrobnú odpoveď na každý argument (rozsudok vo veci A. B. v. Holandsko z 19. apríla 1994, č. 16034/90, § 61). Podľa štandardnej judikatúry súdu reflektujúcej princíp riadneho chodu spravodlivosti musia súdne rozhodnutia v dostatočnej miere obsahovať dôvody, na ktorých sú založené. Povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vyporiadať sa s každým argumentom.

47. S odkazom na vyššie uvedené skutočnosti tak správny súd žalobu ako nedôvodnú zamietol postupom podľa § 190 SSP.

48. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože nezistil dôvod, na základe ktorého možno spravodlivo od žalobcu požadovať, aby mu nahradil trovy konania.

49. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote 30 dní od jeho doručenia (§ 443 ods. 2 písm. a) v spojení s § 493e SSP a § 145 ods. 2 písm. c) SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

Kasačná sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu má odkladný účinok /§ 446 ods. 2 písm. c) SSP/.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).